

vanskelige Spørgsmaal. Imidlertid er Lovforslaget i Folketinget undergaaet Forandringer, som efter min Opfattelse ikke kunne siges alle at være heldige. Blandt de heldige Ændringer, som ere indførte i Folketinget, vil jeg nævne en, som gør de sanitære Garantier, der opstilles, endnu mere betryggende. Det er Bestemmelsen i § 2, hvorefter et Dyr, der slagtes, skal være synet af den kontrollerende Dyrlæge baade i levende Live og umiddelbart efter Slagtningen. Jeg kunde have ønsket, at det var blevet en obligatorisk Pligt ogsaa for Eksporthagterierne, at Dyret skal være synet i levende Live, noget, som jeg ikke tror er forlangt i de Bestemmelser, som Landbrugsministeriet har givet med Hensyn til Kødkontrollen i de nævnte Slagterier. Men i øvrigt forekommer det mig, at de sanitære Hensyn, der skulle tages i denne Sag, ere komme tilstrækkelig til deres Ret i den Affattelse, Lovforslaget nu har. Derimod maa jeg meget beklage, at de andre Hensyn, der vare tagne ved Udarbejdelsen af Forslaget, ikke ere skete Fyldest ved den Behandling, det har været Genstand for i Folketinget. Af Lovforslagets § 2 har man saaledes udtaget det Stykke, hvorved der var sikret de Kommuner, der have bragt store Ofre for deres kommunale Kødkontrol, en nogenlunde rimelig Skadesløsholdelse for de Tab, som dette Lovforslag, naar det bliver til Lov, ganske sikkert vil paaføre dem. Derimod er der indsat en Bestemmelse, som det forekommer mig i nogen Maade gaar den kommunale Selvbestemmelsesret for nær, nemlig en Bestemmelse, ifølge hvilken Justitsministeren efter Forhandling med de kommunale Råd kan fastsætte Afgiften for ukontrolleret Kød, der indføres til Købstæderne fra Hjemmeslagterier. Jeg skal dvæle et Øjeblik ved denne Bestemmelse om Erstatningen til Købstæderne. Det er jo bekendt nok, at det er meget betydelige Pengesummer, der i Købstæderne ere bundne til Slagtehus og Kødkontrol. Naar vi tage Hovedstaden med, løbe disse Summer op til 5—6 Mill. Kr., og en enkelt Købstad, nemlig Aarhus, har anvendt ikke mindre end $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa sit Slagtehus. Det har været en Forudsætning for disse Anstalters Tilvejebringelse, at de skulle bære sig selv, og i den Tilladelse, der er givet Købstædernes Kommunalbestyrelser til at optage Laan til Indretning af dem, er der ogsaa stillet den Betingelse, at deres mulige Underskud ikke maa komme til at tynde paa Kommunens Skatteydere i Almindelighed. Hen-

set hertil maa det dog vistnok erkendes, at naar der nu ved Lovgivningsforanstaltning træffes Bestemmelser, som i høj Grad forrykke det saaledes givne Grundlag, er det et billigt Krav, at der paa en eller anden Maade ydes de paagældende Købstæder en Erstatning. Denne Tanke havde ogsaa fundet Udtryk saavel i den nedsatte Kommissions Indstilling som i det Regeeringsforslag, der fulgte umiddelbart derefter. Og det Forslag, som ligger til Behandling her i Dag, indeholdt ligeledes en Bestemmelse i denne Retning, hvilken Folketinget imidlertid har udstemt. Jeg nærer dog det Haab, at Folketinget ikke har sagt sit sidste Ord i denne Sag, og jeg tillader mig at vente, at det, hvis det skulde lykkes her i Tinget at rette Lovforslaget paa dette Punkt, saa ikke vil modsætte sig det.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser. Jeg gaar ud fra, at det vil blive Genstand for Overvejelse i et Udvalg, og jeg haaber, at Resultatet af denne Udvalgsbehandling maa blive et saadant, at ikke alene Tinget her, men ogsaa den højtærede Minister vil kunne slutte sig til det, saaledes at denne vigtige Sag, der nu saa længe har staaet paa Dagsordenen, kan blive løst endnu i denne Rigsdagssamling.

P. Rasmussen: Den foreliggende Sag har jo været til Forhandling i flere Aar, og der er sikkert et almindeligt Ønske om, at den nu maa blive bragt til en endelig Ordning. Hvad der særlig har været en Hindring for at komme til Enighed, er jo det, at Byerne for at faa dækket deres Udgifter til de indrettede Kontrolanstalter ere gaaede den Vej, at opkræve en Afgift for Kontroleringen. Man kan saa godt forstaa, at Byerne nødigt ville give Slip paa denne Indtægt. Men det forekommer mig ogsaa, at det foreliggende Forslag til en vis Grad imødekommer dem. Efter Forslaget er det jo saaledes, at første Klasses Kød under visse nærmere Betingelser skal kunne indføres frit, hvorimod der for hjemmeslagtet og ikke kontrolleret Kød skal betales en Afgift. Naar det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) havde nogen Betænkelighed ved, at denne Afgift for hjemmeslagtet og for ukontrolleret Kød skal bestemmes af Justitsministeren efter nærmere Forhandling med Kommunalbestyrelserne, tror jeg dog, at det er uden Grund. For om Afgiften for Kontrolering bliver sat noget højere eller noget lavere, spiller jo i Virkeligheden ingen Rolle, thi